

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoP/10/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114201190
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8114201190.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a sudkýň JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Daniely Babinovej, v právnej veci navrhovateľky F. Q., rod. U., nar. X.X.XXXX, trvale bytom Q., Z. XX, právne zastúpenej JUDr. Helenou Schneiderovou, advokátkou, so sídlom Prešov, Floriánova 12, Prešov, proti odporcovi T. Q., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom P. XXX, o určenie výživného k L. Q., nar. X.X.XXXX a o úpravu práv a povinností rodičov a úpravu styku otca k maloletému F. Q., nar. X.X.XXXX, dieťa v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 36P/5/2014-111 zo dňa 3.3.2015 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. okrem výroku o zverejní mal. F. do osobnej starostlivosti navrhovateľky a zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti s tým, že počnúc dňom 4.4.2015 matka je povinná výživné poukazovať k rukám L..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd zveril mal. F. Q., nar. X.X.XXXX do osobnej starostlivosti navrhovateľky, ktorá je oprávnená a povinná ho zastupovať a spravovať jeho majetok.

Odporcovi ako otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu mal. F. sumou 50 eur mesačne, ktoré bude poukazovať k rukám matky vždy do 15-ho dňa v mesiaci vopred počnúc právoplatnosťou rozsudku opakovane do budúcnosti.

Prvostupňový súd zaviazal navrhovateľku prispievať na výživu v tom čase ešte mal. L. sumou vo výške 30 eur mesačne, ktoré bude poukazovať k rukám odporcu - otca vždy do 15-ho dňa v mesiaci vopred, počnúc právoplatnosťou rozsudku opakovane do budúcnosti.

Upravil styk otca s mal. F. tak, že otec je oprávnený stretávať sa s mal. F. každý párný týždeň v roku od soboty od 9.00 hod. do nedele do 17.00 hod., počas letných prázdnin každý rok od 1.7. toho ktorého roka od 9.00 hod. do 10.7. toho ktorého roka do 19.00 hod. a od 1.8. toho ktorého roka od 9.00 hod. do 10.8. toho ktorého roka do 19.00 hod. počas vianočných prázdnin je otec oprávnený stretávať sa s mal. F. od 27.12. toho ktorého roka od 9.00 hod. do 30.12. toho ktorého roka do 17.00 hod., počas Veľkonočných sviatkov každý párný rok od Veľkonočného piatka od 9.00 hod. do Veľkonočného pondelka do 17.00 hod. Otec je povinný maloletého prevziať v mieste bydliska matky v určený deň a čas a v určený deň a čas je povinný maloletého matke riadne odovzdať. Matka je povinná maloletého na styk s otcom riadne pripraviť.

Súd v prevyšujúcej časti návrh zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľka návrhom, ktorý bol doručený prvostupňovému súdu dňa 16.1.2014 žiadala, aby súd rozviedol jej manželstvo s odporcom a na čas po rozvoде žiadala zveriť mal. L. a mal. F. do svojej osobnej starostlivosti a žiadala určiť výživné pre mal. L. vo výške 150 eur mesačne a pre mal. F. vo výške 100 eur mesačne vždy do 20-ho dňa v mesiaci vopred. Rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 36P 5/2014-53 zo dňa 1.7.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 17CoP 22/2014-81 zo dňa 18.9.2014 bolo manželstvo účastníkov konania právoplatne rozvedené a mal. L. Q. bola zverená do osobnej starostlivosti odporcu - otca, ktorý je oprávnený a povinný maloletú zastupovať a spravovať jej majetok.

Výrok rozsudku súdu prvého stupňa o zverení mal. F. do osobnej starostlivosti matke, výrok o povinnosti matky prispievať na výživu mal. L. a F. a výroky o úprave styku otca s mal. F. a súvisiaci výrok o trovách konania bol odvolacím súdom zrušený a vec bola vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Prvostupňový súd pri rozhodovaní aplikoval ust. § 24 ods. 1, 4 Zákona o rodine, ďalej ust. § 25 ods. 1, 2 Zákona o rodine, § 43 ods. 1 Zákona o rodine, ust. § 62 ods. 1, 2, 3, 4 Zákona o rodine a § 75 ods. 1, 2 Zákona o rodine. Vychádzal zo situácie, že v čase rozhodovania bola ešte mal. L. právoplatne (rozvodovým rozsudkom) zverená do osobnej starostlivosti otca.

Vo vzťahu k mal. F. prvostupňový súd ustálil, že tento je v starostlivosti matky od júla 2013, pol roka po odchode matky zo spoločnej domácnosti bol v starostlivosti svojho otca. V súčasnosti však matka zabezpečuje celkovú starostlivosť a opateru, dieťa sa s otcom stretáva, aj keď v poslednom období nie tak často. V konaní pred súdom prvého stupňa sa maloletý vyjadril, že chce bývať so svojou mamou. Otca a sestry, ktoré s otcom bývajú, chce navštevovať. Na túto okolnosť prvostupňový súd prihliadal. Vychádzal aj zo záverov znaleckého posudku, ktorý bol vypracovaný v konaní o úpravu práv a povinností k dieťaťu do rozvodu manželstva, kde jednoznačne bolo konštatované preferovanie matky zo strany dieťaťa. Zverenie mal. F. do starostlivosti matky prvostupňový súd vyhodnotil ako najvhodnejšie riešenie pre jeho zdravý harmonický psychický a fyzický vývin za predpokladu, že sa bude so svojim otcom stretávať. Preto mal. F. zveril do osobnej starostlivosti matke, ktorá je oprávnená dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok.

Vo vzťahu k výživnému mal preukázané, že navrhovateľka býva u staršieho syna v dvojizbovom byte, ktorého je syn vlastníkom. Syn platí inkaso a úver na byt, navrhovateľka zabezpečuje stravu do domácnosti. Spoločne s ňou býva aj mal. F.. Je zamestnaná na základe dohody o vykonaní práce, kde v septembri a októbri bol jej priemerný čistý mesačný príjem 138 eur mesačne, v novembri 217,26 eur. Navrhovateľka podľa svojich tvrdení začala pracovať aj na nočné zmeny, preto jej príjem sa zvýšil a v súčasnosti sa pohybuje okolo 282 eur. Do októbra 2014 poberala dávku v hmotnej núdzi a to v januári 2014 vo výške 125,57 eur, vo februári a marci 2014 po 96,30 eur mesačne, od apríla do júna v sume 124,70 eur, v auguste a septembri 2014 po 61,30 eur mesačne a v októbri 2014 v sume 25,50 eur mesačne. Navrhovateľka má priateľa, s ktorým nežije v spoločnej domácnosti.

Mal. L. v čase rozhodovania prvostupňového súdu bola v starostlivosti otca, matka na jej výživu ničím neprispievala a takisto na mal. F. otec ničím neprispieval. Daňový bonus na mal. F. poberá otec a navrhovateľka poberá rodinné prídavky na dve deti, polovicu zasiela mal. L.. Odporca je zamestnaný ako vodič SAD a v roku 2014 za polrok mal čistý mesačný príjem 736,51 eur a čistá mesačná mzda predstavovala 700,74 eur. Nemá žiaden ďalší príjem a okrem uvedených maloletých detí v čase rozhodovania prvostupňového súdu ani ďalšiu vyživovaciu povinnosť. V čase rozhodovania prvostupňového súdu L. navštevovala tretí ročník Strednej zdravotníckej školy, do školy autobusom SAD, cestovné je nízke, keďže odporca pracuje v SAD. Jedna cesta ju stojí 5 centov. Nemá žiadne vážnejšie zdravotné problémy a odporca jej prispieva na výživu podľa jej potrieb. Navrhovateľka jej nakupuje darčeky na osobné sviatky.

Mal. F. v čase rozhodovania prvostupňového súdu navštevoval druhý ročník základnej školy, navštevoval školský klub, kde mu navrhovateľka platí 6 eur mesačne, stravuje sa v škole, kde mu za obedy platí po 20 eur mesačne. Na začiatku školského roka navrhovateľka maloletému zabezpečila učebnice a zošity 15 eur. Ošatenie dieťaťa zabezpečila sestra navrhovateľky. Dieťa je alergik, užíva lieky, na ktoré dopláca navrhovateľka 20 až 30 eur polročne. Otec na jeho výživu ničím neprispieva.

Túto situáciu prvostupňový súd vyhodnotil tak, že pri určovaní výšky výživného k maloletým deťom vychádzal z odôvodnených potrieb maloletých detí, ako aj z možností a schopností oboch rodičov. Mal. L. je staršia, navštevuje strednú školu a výdavky má vyššie ako mal. F.. F. F. navštevuje základnú školu a výdavky má najmä v súvislosti so zdravotným stavom, kde navštevuje alergologickú ambulanciu, užíva lieky, ktoré kupuje matka. Aj keď výdavky u mal. L. sú vyššie ako u mal. F., pri určovaní výšky výživného prvostupňový súd vychádzal nielen z odôvodnených potrieb maloletých detí, ale aj možnosti a schopnosti oboch rodičov. Pričom matka je zamestnaná na základe dohody o vykonaní práce s príjmom okolo 280 eur mesačne a zároveň poberá rodinné prídavky na 2 deti, z ktorých polovicu rodinných prídavkov zasiela mal. L.. Mal. F. zabezpečuje starostlivosť a všetky výdavky sama, otec na jeho výživu doposiaľ neprispieval. Vzhľadom na príjem matky prvostupňový súd určil pre mal. L. zo strany navrhovateľky (jej matky) výživné v sume 30 eur mesačne, ktorá suma zodpovedá jej minimálnej mzde a (matkinej) ďalšej vyživovacej povinnosti k plnoletej dcére študujúcej na vysokej škole (v tom čase dcéra F.).

Pri určovaní výšky výživného pre mal. F. vychádzal súd zo zárobkových možností a schopností na strane otca, zohľadnil otcovu osobnú starostlivosť o v tom čase mal. L., ako aj skutočnosť, že zabezpečuje výživu ďalšej plnoletej dcéry (F.), ktorá študuje a nenadobudla schopnosť sama sa živiť. Zabezpečuje jej bývanie, stravu. V priebehu konania prvostupňový súd zistil, že otcovi odpadla vyživovacia povinnosť k dcére V., ktorá ukončila štúdium na vysokej škole.

Zo strany otca preto súd určil výživné na mal. F. vo výške 50 eur mesačne. Výživné žiadané matkou vo výške 100 eur mesačne súd považoval za neprimerane vysoké vzhľadom na ďalšie vyživovacie povinnosti otca a s poukazom na jeho mesačný príjem približne 700 eur. V porovnaní s otcom však príjem matky približne 280 eur je natoľko nízky, že na mal. F. prvostupňový súd považoval za primerané výživné 50 eur mesačne.

Prvostupňový súd zistil, že mal. F. inklinuje k otcovi a svojim sestram, sám sa vyjadril, že chce bývať s mamkou, ale k otcovi by chcel chodiť v sobotu ráno a večer by sa vrátil, aj každý týždeň. Pripustil, že chce byť s otcom aj počas prázdnin. U otca sa hrá so sestrami, otec sa mu nevenuje, skôr robí niečo okolo domu. S mamkou sa hraje šach, karty. Preto upravil styk otca s mal. F. vzhľadom na vykonané dôkazy, výsluch rodičov, pohovor s maloletým a na základe znaleckého posudku v inom konaní, kde považoval za primerané, aby sa otec stretával s dieťaťom každý páry vikend v roku od soboty od 9.00 hod. do nedele do 17.00 hod., čo je štandardná úprava styku pre dieťa v školskom veku. Takáto forma úpravy styku otca s maloletým doposiaľ prebieha. Keďže navrhovateľka súhlasila s úpravou styku maloletého dieťaťa s otcom aj na čas letných prázdnin, vianočných a veľkonočných sviatkov, túto okolnosť prvostupňový súd zohľadnil a zohľadnil aj vyjadrenie mal. F., ktorý stretnutia s otcom neodmieta a úprava styku zodpovedá aj jeho predstavám o stretnutiach s jeho sestrami, ktoré má rád a s ktorými trávi väčšinu času, keď je u otca.

Prvostupňový súd návrh čiastočne zamietol vo vzťahu k určeniu výživného zo strany otca na mal. F., kde matka žiadala sumu 100 eur mesačne ako nedôvodnú.

Výrok o trovách konania prvostupňový súd odôvodnil ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., keďže ide o konanie, ktoré bolo možné začať aj bez návrhu.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie otec maloletých detí, ktorý namietal výroky o určení výživného na mal. F., na mal. L. a výroky o styku otca s mal. F..

Nesúhlasil s rozhodnutím súdu o úprave styku otca s dieťaťom, najmä vo vzťahu k styku otca s mal. F. každý páry týždeň v roku od soboty 9.00 hod. do nedele 17.00 hod., ktorý výrok znevýhodňuje otca pri výkone rodičovských práv, pretože jeden a pol dňa počas dvoch týždňov je veľmi krátky čas na to, aby sa dostatočne venoval svojmu synovi, ktorý je vo veku, keď otca veľmi potrebuje. Takto súdom upravený styk je preto aj v rozpore so záujmom mal. dieťaťa. Keď dieťa žilo s otcom, otec umožňoval matke, aby si ho brávala k sebe každý vikend, ona však trvá na striktnom dodržiavaní styku podľa rozhodnutia súdu. Taktiež aj dcéry účastníkov konania ako staršie sestry mal. F. sa na F. tešia a veľmi im chýba. Žiadal preto, aby odvolací súd tento výrok zrušil a sám rozhodol tak, že upraví styk otca s mal. F. každý týždeň v sobotu od 9.00 hod do nedele do 17.00 hod.

Nesúhlasil s určením výživného na v tom čase mal. L. vo výške 30 eur, keď táto suma nepostačuje na pokrytie nákladov spojených s jej výživou, ošatením, starostlivosťou o zdravie a náklady súvisiace so vzdelaním. Táto suma nie je dostatočná odôvodneným potrebám 17 ročného dievčaťa. F. je povinná zabezpečiť výživu maloletému dieťaťu a mala by si aktívne hľadať možnosti uspokojovania potrieb. Súd jednostranne prihliadal len na výdavky matky a neprihliadol na výdavky otca, keď otec má ešte ďalšiu vyživovaciu povinnosť k plnoletej dcére F., ktorá študuje na vysokej škole. Matka však dcére F. na výživu neprispieva. Nie je pravdou, že by matka zakupovala mal. L. darčeky na jej osobné sviatky. Mal. F. na výživu neprispieva, avšak zakupuje mu napríklad oblečenie ako bundu, nohavice, kopačky a iné veci, ktoré dieťa potrebuje.

Prvostupňový súd nevyhodnotil starostlivo majetkové pomery rodičov a preto nespravodlivo rozhodol vo vzťahu k výživnému na mal. L. vo výške 30 eur mesačne. Vyhodnotil však nesprávne aj výživné na mal. F., keď súd neprihliadol na to, že spláca hypotekárny úver 220 eur, ktorý si s navrhovateľkou zobrali na opravu rodinného domu tesne predtým, ako navrhovateľka opustila spoločnú domácnosť, úhrad za 130 eur inkaso, vodné stočné a ďalšie náklady spojené s bývaním a údržbou rodinného domu a zabezpečovanie životných potrieb trom dospelým dcéram.

Odvolaciemu súdu L. Q. neoznámila, že s odvolaním otca nesúhlasí.

Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 10 ods. 1 O.s.p. preskúmal napadnuté výroky rozsudku súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p., vo veci nenariadil odvolacie pojednávanie, čo je v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O.s.p., nariadil vo veci verejné vyhlásenie rozhodnutia.

Odvolací súd zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vo vzťahu k napadnutým výrokom o výživnom na mal. F., na L. a o úprave styku otca s mal. F. je správne. Prvostupňový súd na to, aby takto správne rozhodol, dostatočným spôsobom zistil skutkový stav, správne vec aj právne posúdil. S odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa sa odvolací súd stotožňuje.

Vzhľadom na odvolacie námietky otca je potrebné uviesť, že odvolací súd už konal s plnoletým dieťaťom - L. Q. ako s účastníkom konania so všetkými právami a povinnosťami, ktoré zákon účastníkovi konania priznáva a L. Q. dňom nadobudnutia plnoletosti získala plnú dispozíciu súdnym procesom vo vzťahu k svojej osobe a určeniu vyživovacej povinnosti zo strany matky.

L. Q. odvolací súd doručil nielen napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, ale aj odvolanie jej otca podané v čase, keď bola maloletá. Do rozhodnutia odvolacieho súdu L. neoznámila, že s týmto odvolaním podaným v jej prospech nesúhlasí.

Prvostupňový súd správne postupoval, keď určoval rodičom, ktorí neboli maloleté deti zverenú do osobnej starostlivosti výživné na tieto deti. Správne vychádzal z ust. § 62 až 64 Zákona o rodine a § 75 až 77 Zákona o rodine. Správne prihliadol pri určení výživného na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti a možnosti a majetkové pomery povinného a počet vyživovacích povinností.

Prvostupňový súd zistil, že mal. F. je žiakom základnej školy, na jeho výživu otec ničím neprispieva, dieťa žije u matky, ktorá v súčasnej dobe je zamestnaná na základe dohody o vykonaní práce, kde jej príjem predstavuje okolo 280 eur mesačne, pričom žije v dvojizbovom byte spoločného syna účastníkov konania, ktorý byt uhrádza syn z vlastného a navrhovateľka uhrádza stravu. Matka uhrádza všetky výdavky s potrebami mal. F.. Nebolo zistené, že platí výživné na L., zasiela jej len rodinné prídavky, ktoré poberá. Súd ďalej zistil, že príjem otca ako vodiča SAD predstavuje približne 700 eur mesačne, z ktorej sumy taktiež uhrádza všetky potreby staršej dcéry L., ktorá navštevuje školu a financuje potreby dvoch starších dcér, ktoré nepracujú. Je logické, že vzhľadom na to, že otec žije v rodinnom dome, z vlastného musí uhrádzať všetky náklady v súvislosti s prevádzkou tohto rodinného domu a taktiež uhrádza všetky potreby, vrátane stravy, v domácnosti. Potencialita otca v súvislosti s jeho príjmami pri porovnaní potenciality matky v súvislosti s jej príjmami je podstatne vyššia, keď má riadny pracovný pomer, z ktorého má riadny príjem, na rozdiel, od matky, ktorá sa snaží zabezpečiť si finančné prostriedky prácou na základe dohody o vykonaní práce a aj prácou v nočných zmenách, za ktoré sú príplatky. Teda už len táto samotná okolnosť je dôvodom, že výživné zo strany rodičov na deti nemôže byť v rovnakej výške.

Je potrebné však prisvedčiť otcovi, že výdavky v súvislosti s bývaním a prevádzkou rodinného domu sú na strane otca podstatne vyššie ako výdavky na strane matky, ktorá žije v byte svojho staršieho syna, kde prispieva len stravou. Otec vytvára domov nielen L., ale aj starším deťom a to F. a V., ktoré žijú s otcom a majú právo bývať u rodičov až do doby, kedy si nezabezpečia vlastné bývanie. To, že otec vynakladá finančné prostriedky na chod pôvodnej domácnosti umožňuje otcovi byť nielen v sústavnom kontakte so staršími dcérami, ale aj realizovať kvalitne styk s mal. F., ktorý sa vracia do svojho pôvodného prostredia, ktoré je mu blízke a známe. Táto okolnosť má podstatný vplyv na to, že je potrebné pri stanovovaní výšky výživného zohľadniť výdavky otca na bývanie v rodinnom dome.

V súvislosti s bývaním je potrebné, aby sa určitou mierou podieľali na výdavkoch aj staršie dcéry, ktoré už neštudujú, pretože je to ich povinnosť prispievať rodičom na bývanie a na chod domácnosti buď vlastným aktívnym zapájaním sa do chodu domácnosti alebo aj finančne, čo podstatným spôsobom zjednodušuje otcovi jeho starostlivosť o vlastné bývanie.

Nie je možné v súvislosti s určením výživného však prihliadať absolútne na všetky výdavky otca (splátka hypotekárneho úveru, a v celom rozsahu sumy 130 eur ako inkaso, kde podiel otca je potrebné vzhľadom na počet bývajúcich osôb primerane znížiť), pretože namietanú výšku nie je možné považovať za nevyhnutnú. Ide o výdavky, na ktorých sa musia podieľať aj iné osoby (z titulu vyporiadania BSM bývala manželka a z titulu bývania v rodinnom dome aj plnoleté deti, ktoré už neštudujú).

Preto odvolací súd považoval výživné zo strany otca na mal. F. v sume 50 eur za primerané, zodpovedajúce potrebám dieťaťa a možnostiam a schopnostiam otca.

Obdobne aj výživné na plnoletú L. v sume 30 eur zodpovedá možnostiam a schopnostiam matky. Je pravdou, že táto suma nepostačuje na pokrytie všetkých potrieb L., avšak je minimálna, ktorú je povinný platiť rodič s príjmom 280 eur mesačne a ďalšou jednou vyživovacou povinnosťou.

Keďže maloletá L. sa v priebehu konania stala plnoletou, odvolací súd určil, že matka toto výživné 30 eur nebude zasieľať k rukám otca, ale k rukám oprávnenej osoby L. Q..

Vo vzťahu k styku otca s mal. F. odvolací súd zistil, že súd stanovil možnosť stretávania sa otca každý páry týždeň v mesiaci v čase od soboty do nedele. Prvostupňový súd pri takto stanovenom styku vychádzal z názoru mal. F., ktorý bol ochotný sa stretávať s otcom, ale len raz v týždni v sobotu a mienil sa vracieť späť domov k matke. Prvostupňový súd však úpravu styku otca s dieťaťom okrem prázdnin a sviatkov stanovil správne na každý páry týždeň v roku počas soboty a nedele, keď po preskúmaní odvolací súd zistil, že každý z rodičov strávi s mal. F. polovicu víkendov. Bolo by totiž v rozpore so záujmami maloletého dieťaťa, ak jeden z rodičov by nemohol nerušene stráviť žiadny víkend v roku so synom, keď dieťa navštevuje školu, a vzhľadom na pracovnú vyťaženosť oboch rodičov realizácia styku by nebola prospešná najmä maloletému dieťaťu vzhľadom na zabezpečenie a potrebu pravidelného denného režimu a to nielen v súvislosti s mimoškolskými aktivitami, ale aj v súvislosti s prípravou na vyučovanie a zdravotným stavom. Realizácia styku otca s mal. dieťaťom počas celého víkendu umožňuje otcovi, ale aj matke, pokiaľ je dieťa počas víkendu u matky, si lepšie rozvrhnúť spoločné aktivity tak, aby došlo k rozvíjaniu vzájomných vzťahov medzi rodičmi a mal. F., ale aj aby sa utužovali súrodenecké väzby maloletého F. so sestrami, ktoré žijú s otcom. Takýto model úpravy styku otca s dieťaťom prináša správny efekt ochrany najlepšieho záujmu dieťaťa, ako to predpokladá dohovor o právach dieťaťa, ale aj samotný Zákon o rodine. Pri dodržiavaní tohto modelu styku otca s dieťaťom nič nebráni tomu, pokiaľ sa rodičia dohodnú, výnimočne, v odôvodnených prípadoch, na inej úprave styku mal. F. s otcom, aby po vzájomnom odsúhlasení rodičov k takejto zmene došlo, čo nakoniec nevyklučuje aj maloleté dieťa, ktoré vo svojom vyjadrení uviedlo, že v sobotu chce ísť späť k matke. Uvedené je však len na základe dohody rodičov pri rešpektovaní práv mal. F.. Pokiaľ k žiadnej dohode medzi rodičmi nedôjde a dohoda je nemožná, v takom prípade je potrebné rešpektovať súdom stanovený model tak, aby práva a povinnosti dieťaťa boli chránené, ale aby každý z rodičov svoje rodičovské práva počas víkendov mohol realizovať.

Preto odvolací súd aj uvedený výrok rozsudku súdu prvého stupňa považoval za správny.

Preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., kde ide o konanie, ktoré mohlo začať aj bez návrhu.

Odvolací súd nepreskúmaval výroky rozsudku súdu prvého stupňa, kde čiastočne návrh matky na určenie výživného zo strany otca na mal. F. vo výške 100 eur (nad 50 eur) zamietol a taktiež predmetom preskúmania nebol výrok o zverení mal. F. do osobnej starostlivosti matke, pretože tieto výroky neboli odvolaním napadnuté.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.